

Žluté vesty ante portas

Autor: Alexandr Dugin

Protesty ve Francii, jejichž symbolem se staly žluté bezpečnostní vesty, zasahují stále větší část společnosti. Někteří politologové už dokonce o tomto hnutí mluví jako o „nové revoluci“. Hnutí „žlutých vest“ dosáhlo takových rozměrů, že si rozhodně zasluhuje bližší pohled a analýzu.

Setkáváme se tu s energickým projevem moderního evropského populismu. Hlavní význam tohoto fenoménu spočívá v tom, že nutí zavedené politické struktury, zformované po Francouzské revoluci a založené velkým dílem na střetávání pravice s levicí, k drastické proměně.

Populistická hnutí toto klasické schéma odmítají a nepřijímají ideologická dogmata zleva ani zprava. V tom se ostatně skrývá i síla a lesk populismu: nechce hrát podle stávajících pravidel. Populismus se však řídí svou vlastní logikou a přes veškerou jeho spontánnost lze vymezit některé jeho zásady. V současnosti se před našimi zraky takřkají za pochodu zřejmě formují i zárodky populistické ideologie.

Asi tím do očí nejvíce bijícím prvkem populistických hnutí je skutečnost, že jsou namířena proti politické elitě jako takové, bez rozlišování na levičáky a pravice. Jedná se o „vymezení se okraje společnosti proti jejímu centru“. Slavný americký sociolog Christopher Lasch (1932–1994) nazval dominantní formu vlády v moderních západních společnostech „revolucí elit“.

Počátkem 20. století bylo obvyklé následovat výklad **José Ortegy y Gasseta** o „vzpouře davů“, jejichž rostoucí vliv na politiku hrozil zničit západní kulturu, tj. evropský *logos*.

Christopher Lasch ovšem upozoroval na nový trend: ničiteli kultury a evropského *logu* se totiž dnes staly elity. Tyto nové západní elity, jež se svého privilegovaného postavení domohly výhradně svou vynalézavostí a bezohlednou vůlí k moci, jsou ještě podstatně horší a ničivější než masy.

Obyčejní lidé totiž dosud zachovávají alespoň některé kulturní tradice a je tak takřka nemožné nalézt „ryzího proletáře“. Moderní kapitalistické elity, bez jediné špetky aristokratismu, však bezuzdně pahnou po moci, postavení a pohodlí. Zároveň s tím začalo do řad těchto „nových elit“ pronikat stále více okrajových typů, ne však z okrajových, ale menšinových skupin, především etnických, kulturních, náboženských (často sektářských) a sexuálních. Právě tato zvrácená lůza podle Lasche v současnosti tvoří substrát moderních

globálních elit, ničitelů samotných základů civilizace.

Populismus, včetně populismu „žlutých vest“, lze tudíž vykládat jako odvetné povstání lidu proti elitám, které se zcela odtrhly od společnosti. Místo někdejšího spojení si vybudovaly svůj vlastní svět plný dvojích metrů, pravidel politické korektnosti a vlády liberální demagogie.

Pro lid ani společnost v jejich stávající podobě není podle těchto „nových elit“ na světě místo. A tak se typická představitelka nových elit Hillary Clintonová v rozhořčení nad úspěchem pravicového populisty Donalda Trumpa tak ochotně uchýlila k urážkám, adresovaným obyčejným Američanům, oněm „hnusákům“ (*deplorables*), což mělo podtrhnout jejich nedůležitost. Hnusáci si nezvolili Trumpa z velké lásky, ale spíš natruc „globalistické čarodějnicí“ Clintonové.

Macron patří k témuž typu nových elit. Stojí nepochybně za zmínku, že francouzské noviny *Libération* přišly v předvečer voleb s titulkem „*Faites ce que vous voulez, mais votez Macron*“ (Dělejte, co chcete, ale volte Macrona). Tato výzva zjevně parafrázuje heslo Aleistera Crowleyho, jenž se označil za Antikrista a Bestii 666: „*Dělej, co ty chceš, ať je cele Zákon.*“ Jinak řečeno tedy poslušné masy nemají pro Macrona hlasovat z nějakého rozumného důvodu, ani pro jeho ctnosti či ideje, ale protože tak káže zákon vládnoucí elity. Opovržení elity určené poslušným davům dosáhlo takových rozměrů, že už se je ani nepokoušejí svádět blyštivými přísliby: „Volte Macrona. To je rozkaz. Žádné debaty.“ Hlasujte, a pak si dělejte, co chcete. Hnusáci. A to je vše.

Polovina italských voličů hlasovala pro pravicové populisty z „Ligy“, ta druhá pro populisty levicové z Hnutí pěti hvězd. Společně se těmito dvěma uskupením podařilo sestavit první populistickou vládu v evropských dějinách.

A nyní se vyhrocuje situace ve Francii. Přestože kontakt mezi pravicovým populismem *Rassemblement national* (dříve Front National) a levicovými populisty kolem Mélenchona probíhá jen minimálně, dnes se spojili v odvážné revoltě „žlutých vest“, které sdružují lidi zapomenuté liberální levicí a pravicí. Pravicoví populisté jsou zhrozeni šílenou politikou elit v oblasti imigrace a likvidací zbytků francouzské identity. Těm levicovým zase zpěnily krev katastrofální ekonomická opatření liberálů na obranu zájmů velkých podniků. Macron je chráněncem Rothschildů, což jeho loajalitu ukazuje dostatečně názorně...

Vzpoura „žlutých vest“ směřuje proti Macronovi ve stejné míře jako proti vládnoucím liberálním elitám. Klasické dělení na levice a pravici rychle ztrácí smysl: Macron je sice „nalevo“ svou podporu migrace, ochranou menšin, legalizací zvrácenosti či tzv. „kulturním marxismem“, ale „napravo“ (liberální pravice) v ekonomice, kde tvrdě hájí zájmy velkého kapitálu a evropské byrokracie. Je to ryzí globalista, kterému nejsou proti srsti ani přímá vyhlášení jeho zednářské příslušnosti (slavné gesto rukou naznačené pyramidy) a dokonce ani satanistické slogany: „Dělejte, co chcete, hlasujte pro Macrona.“ Revolta „žlutých vest“ se vzepřela právě této neblahé syntéze liberální levice a liberální pravice.

Pokud se Mélenchonovi a Marine Le Penové nepodaří politicky sjednotit, protože jsou si na

politickém spektru příliš vzdáleni, budou se do čela populistického hnutí místo politických předáků zřejmě muset postavit „žluté vesty“. Ty neprotestují jen proti konkrétnímu ekonomickému opatření nebo imigraci, ale proti Macronovi jako symbolu celého systému globalismu, liberálního totalitářství a „statusu quo“. Hnutí „žlutých vest“ je populární a populistickou revolucí. Pojem lid (populus, „le peuple“) v kořeni termínu populismus je třeba vykládat doslovně.

Nejde o nějaké odlidštěné masy nebo neosobní proletariát, ale poslední živé lidi, kteří povstali proti globální moci, rebelové nejen v otázce (jak se domníval Lasch) kultury a civilizace, ale člověka jako takového, národa a Boha. Dnes už není skutečné pravice a levice – stojí proti sobě lid a elity. „Žluté vesty“ vytvářejí nové politické dějiny, novou ideologii. Macron tak není jméno jednoho člověka, ale kódové označení sluhy Matrixu. Musí být zničen, abychom mohli dojít svobody. Tak pravily „žluté vesty“. Zcela oprávněně.

Úvaha Alexandra Dugina *The anatomy of populism and the challenge of the Matrix* vyšla na stránkách Geopolitica.ru 3. prosince 2018.